

Namiesto úvodu

Svätyňa nášho srdca

V duchovnom živote Izraelitov mala veľmi dôležité miesto svätyňa v Jeruzalemskom chráme, ktorý dal postaviť kráľ Šalamún. Tento kráľ je známy aj tým, že si od Pána viac než čokoľvek iné žiadal múdrosť. Najdôležitejšou časťou Jeruzalemského chrámu bola veľsvätyňa, kde sa nachádzali tabule Božích prikázaní, miska s mannou a Áronova palica. Svätyňou je aj srdce človeka. Áno, v našom srdci sídli svätyňa, v ktorej prebýva Boh. Sme jeho chrámom. Ale je to naozaj tak? Sme skutočne Božím chrámom? Čo všetko ohrozuje svätyňu nášho srdca? Ježiš prišiel, aby oslobodil naše srdce od všetkého, čo ho zotročuje. Ježiš uzdravuje a dáva novú šancu na zmenu nášho života. No viac ako telesné uzdravenie potrebujeme to duchovné. Koľko neodpustenia, hádok a sporov spojených najmä s majetkom a dedičstvom je v mnohých rodinách! A táto nenávisť a neodpustenie je blokádou srdci človeka. Oveľa viac potrebujeme dať do poriadku našu dušu, naše srdce, aby v nás prebývala láska a nie nenávisť.

Z homílie o. Jozefa Heskeho
z 10. februára 2014 v Lipanoch

Formácia

Spolupráca sv. Jána Pavla II. a otca Františka Blachnického

Vo veľkonočnom čase sme v cirkvi prežívali slávnosť, keď Ján Pavol II., duchovný patrón HSŽ a KOČ, bol vyhlásený za svätého. Veľmi dobre vieme, že prijímal spoluprácu otca Blachnického. V tomto príspevku chcem poukázať na spoluprácu sv. pápeža Jána Pavla II. a kňaza Franciszka Blachnického, zakladateľa Hnutia Svetlo-Život a Kruciáty oslobodenia človeka v oblasti zápasu o slobodu a dôstojnosť človeka.

Sloboda je výsada, ale aj najťažší dar. Sloboda, to je stať sa darom pre druhých. Sloboda je ako oheň, voda a vietor. Pokiaľ sú tieto živly limitované, tak slúžia. Ale keď sa nekontrolovane rozšíria a nie sú limitované, tak môžu v mnohom poškodiť. Oheň môže ohriať a pomôcť, ale môže aj zničiť svojím požiarom. Sloboda je ako voda, ktorá očisťuje a ktorá udržiava život. No voda sa môže premeniť na ničiacu povodeň. Sloboda je ako vietor, ktorý spôsobuje premeny v spoločnosti, je vetrom nádeje. No sloboda je aj vietor revolúcie, ktorá pustoší všetko, čo je pekné a krásne. Kde je teda hranica medzi skutočnou slobodou a slobodou, ktorá všetko poškodzuje? Čo robí slobodu živou vodou, služobným ohňom a vánkom Ducha Svätého?

Odpoveď môžeme nájsť v apoštoloch slobody, ktorými sú sv. Ján Pavol II. a Boží služobník Franciszek Blachnicki. Inšpiráciou v snahe usilovať sa o skutočnú slobodu človeka je aj dielo a učenie pápeža Jána Pavla II. a otca Franciszka Blachnického, zakladateľa Hnutia Svetlo-

Život a Kruciáty oslobodenia človeka. Oboch duchovných spájal zápas o slobodu človeka. U nich môžeme vidieť, že sloboda sa prejavuje vnútorne a navonok po celý život. Sloboda sa tvorila v ich detstve, v rokoch mladosti a rozvíjala sa po celý ich život. Aj po ich smrti sa môžeme učiť od nich, ako žiť evanjeliovú slobodu.

Podľa Jána Pavla II. je otázka slobody základnou otázkou ľudskej morálky. Sloboda je spájaná so zodpovednosťou. V duchu Kristových slov: „Pravda vás vyslobodí“ (Jn 8, 32) chceme dať dôraz na to, že sloboda je závislá na pravde.

Sloboda Jána Pavla II. a Franciszka Blachnického sa kryštalizovala v podmienkach ich života a znakov čias. Počiatok ich života je spojený so zápasom o nezávislosť Poľskej krajiny. Druhá svetová vojna im pomáha uvedomovať si dar slobody pre národ. A po vojne prichádza komunizmus, ktorý tiež ohrozuje slobodu človeka. Otec Blachnicki založil v 50. rokoch 20. storočia Kruciátu striezlivosti, ktorá bola r. 1960 zlikvidovaná komunistickým režimom. Potom bol na štúdiách na Katolíckej Univerzite v Lubline a neskôr odchádza do Krościenka nad Dunajciem, aby zakladal oázy v duchu Druhého Vatikánskeho Koncilu (1962 – 1965).

Hnutie Svetlo-Život vzniklo ako odpoveď na tento koncil. Tomuto hnutiu ide o formáciu nového človeka, ktorý prežíva svoju pravú slobodu v Kristovi. Svätý Ján Pavol II. ešte ako Karol Wojtyła sa v Ríme zúčastnil na koncile. Aj jeho veľmi ovplyvnil tento koncil. Osoba a spoločnosť boli hlavnými témami koncilu, ktoré Wojtyła a Blachnicki prijali a stotožnili sa s nimi. Pápež Ján Pavol II. si za spomínal aj na letné oázy a Krościenko a hovoril, že Hnutie Svetlo-Život je ekleziológia koncilu preložená do súčasného jazyka.

Dokončenie v budúcom čísle

ThDr. Jozef Heske, PhD.,
moderátor Diakonie oslobodenia
v Prešove, Hnutie Svetlo-Život

9. stretnutie malých skupiniek KOČ „Mučeník kráča za svojim Pánom až do samého konca“

Vidieť

- Ako môžeme byť v dnešných životných podmienkach Kristovými svedkami?
- V ktorých každodenných situáciach je najťažšie priznať sa k Ježišovi?
- Aké sú dôsledky rozhodnutia sa pre Krista v každodennom živote?

Posúdiť

- Prečítajme si Mt 10, 26 – 33
- Prečítajme si *Lumen fidei* 53 Pápeža Františka

„Viera nie je útočiskom pre ľudí bez odvahy, ale rozletom života. Pomáha objaviť veľké povolanie pre lásku a uistuje, že tejto láske možno dôverovať, že stojí za to sa jej odovzdať, lebo jej základ spočíva na Božej vernosti, ktorá je mocnejšia ako každá naša krehkosť.“

Na čom sa zakladá mučeníctvo? Odpoveď je jednoduchá: na Ježišovej smrti, na jeho najväčšej obete lásky, ktorá sa uskutočnila na kríži, aby sme my mohli mať život (porov. Jn 10, 10). Kristus je trpiaci služobník, o ktorom hovorí prorok Izaiáš (porov. Iz 52, 13 – 15): *„Daroval seba samého ako výkupné za mnohých“* (porov. Mt 20, 28). Nabáda svojich učeníkov, každého jednotlivo, aby denne brali na seba svoj kríž a nasledovali ho na ceste lásky k Bohu Otcovi a k ľudstvu: *„Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden,“* vraví. *„Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“* (Mt 10, 38 – 39). Je to logika pšeničného zrna, ktoré zomrie, aby vzkĺčilo a prinieslo život (porov. Jn 12, 24). Ježiš sám je *„pšeničným zrnom, ktoré prišlo od Boha, Božím pšeničným zrnom, ktoré padá na zem a necháva sa rozdrobiť, zničiť smrti – a práve prostredníctvom toho sa otvára a môže tak priniesť ovocie pre celý svet.“* (Zdroj: Pápež Benedikt XVI. počas návštevy luteránskeho kostola v Ríme 14. marca 2010)

„Mučeník nasleduje Pána až do konca, slobodne prijíma smrť pre spásu sveta – ako najťažšiu skúšku svojej viery a lásky“ (porov. *Lumen Gentium* 42). (Zdroj: Katechéza pápeža Benedikta XVI. z 11. augusta 2010)

„Svätý Stanislav, biskup a mučeník, patrón Kruciáty oslobodenia človeka, vzbudí v nás odvahu vydávať svedectvo a silu stať tvárou v tvár ťažkostiam a prenasledovaniu, aby sme bez strachu pracovali nad obnovou morálneho poriadku v našej vlasti.“ (Úryvok z *Modlitby KOČ*)

• Ako v dnešných časoch môžeme bez obáv pracovať na obnove mravného poriadku?

Konať

• Snažiť sa o svedectvo viery a starostlivosti o mravný poriadok vo svojom prostredí. Nech sa každý dá na konkrétnu úlohu a na ďalšom stretnutí sa podelí, ako sa mu to podarilo.

10. stretnutie malých skupiniek KOČ „Mučeníctvo je veľkým aktom lásky“

Vidieť

• Prečo sa dnešný svet tak veľmi bojí utrpenia?

• Odkiaľ brať silu do zápasu s utrpením?

Posúdiť

„Keď svätý Pavol píše korintským kresťanom o svojich súženiach a utrpeniach, svoju vieru kladie do vzťahu s ohlasovaním evanjelia. Hovorí, že sa na ňom naplňajú slová Písma: *„Uveril som, a preto som povedal.“* (2 Kor 4, 13) Apoštol sa odvoláva na výraz zo *Záľmu 116*: *„Dôveroval som, aj keď som povedal: Som veľmi pokorený.“* (verš 10)

Hovoriť o viere často znamená hovoriť aj o bolestných skúškach. Avšak práve v nich svätý Pavol vidí najpresvedčivejšie ohlasovanie evanjelia, pretože práve v slabosti najviac vyniká a prejavuje sa Božia moc, ktorá premáha našu slabosť a utrpenie. Sám apoštol sa nachádza v situácii zomierania, ktoré sa pre kresťanov stáva životom (porov. 2 Kor 4, 7 –

12). V čase skúšky nám viera dáva svetlo a práve v slabosti i utrpení jasne vidno, že „nie seba hlásame, ale Ježiša Krista, Pána“ (2 Kor 4, 5).

Jedenásta kapitola *Listu Hebrejom* sa končí odvolaním sa na tých, čo trpeli za vieru (porov. *Hebr 11, 35 – 38*). Osobitné miesto medzi nimi patrí Mojžišovi, ktorý vzal na seba Kristovo pohanenie (porov. verš 26). Kresťan vie, že utrpenie nemožno celkom odstrániť, ale že môže nadobudnúť zmysel, môže sa stať úkonom lásky, odovzdaním sa do rúk Boha, ktorý nás neopúšťa, a takto sa stať novou etapou rastu vo viere a v láske. Keď kresťan kontempluje Kristovo zjednotenie s Otcom vo chvíli najväčšieho utrpenia na kríži (porov. *Mk 15, 34*), učí sa mať účasť na pohľade samého Ježiša. Osvietená je dokonca aj smrť a možno ju prežívať ako posledné povolanie viery, posledné *„Odíd' zo svojej krajiny“* (*Gn 12, 1*) a ako posledné *„Príd!“* vyslovené Otcom, ktorému sa odovzdávame v dôvere, že on nám dá silu aj v tomto poslednom a definitívnom kroku.“ (Zdroj: *Lumen Fidei* 56 pápeža Františka)

„Na čom sa zakladá mučeníctvo? Odpoveď je jednoduchá: na Ježišovej smrti, na jeho najväčšej obete lásky, ktorá sa uskutočnila na kríži, aby sme my mohli mať život (porov. *Jn 10, 10*). Kristus je trpiaci služobník, o ktorom hovorí prorok Izaiáš (porov. *Iz 52, 13 – 15*): *„Daroval seba samého ako výkupné za mnohých“* (porov. *Mt 20, 28*). Napomína svojich učeníkov, každého jednotlivu, aby denne brali na seba svoj kríž a nasledovali ho na ceste lásky k Bohu Otcovi a k ľudstvu: *„Kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden“*, vraví. *„Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“* (*Mt 10, 38 – 39*). Je to logika pšeničného zrna, ktoré zomrie, aby vzkĺčilo a prinieslo život (porov. *Jn 12, 24*). Ježiš sám je *„pšeničným zrnom, ktoré prišlo od Boha, Božím pšeničným zrnom, ktoré padá na zem a necháva sa rozdrobiť, zničiť smrti – a práve prostred-*

níctvom toho sa otvára a môže tak pri-niesť ovocie pre celý svet.“ (Benedikt XVI. počas návštevy luteránskeho kostola v Ríme 14. marca 2010)

„Mučeník nasleduje Pána až do konca, slobodne prijíma smrť pre spásu sveta – ako najťažšiu skúšku svojej viery a lásky.“ (porov. *Lumen Gentium* 42)

„Ešte raz, odkiaľ sa berie sila podstúpiť mučenie? Z hlbokej a intímnej jednoty s Kristom, pretože mučenie a povolanie k mučeniu nie sú len výsledkom ľudského snaženia, ale sú odpoveďou na Božiu iniciatívu a na Božie povolanie: sú darom jeho milosti, ktorá robí človeka schopným obetovať vlastný život pre lásku ku Kristovi a k Cirkvi, a teda aj k celému svetu. Keď čítame životopisy svätých, fascinuje nás vyrovnanosť a odvaha pri podstupovaní utrpenia a smrti: Božia sila sa celkom prejavuje v slabosti, v biede toho, kto sa s dôverou spolieha na Neho a len do Neho vkladá svoju nádej (porov. *2 Kor 12, 9*). Je však dôležité zdôrazniť, že Božia milosť nepotláča ani nezmenšuje slobodu toho, kto podstupuje mučenie. Práve naopak, obohacuje ju a pozdvihuje: mučeník je celkom slobodnou osobou – slobodnou vzhľadom na moc tohto sveta; je slobodnou osobou, ktorá v jedinom definitívnom čine daruje Bohu svoj vlastný život a v najvyššom skutku viery, nádeje a lásky sa oddá do rúk svojho Stvoriteľa a Spasiteľa; obetuje vlastný život, aby sa tak celkom spojila s obetou Krista na kríži. Jedným slovom, mučenie je veľkým skutkom lásky, ktorá odpovedá na nekonečnú lásku Božiu.“

My pravdepodobne nie sme povolaní k mučeniu, avšak nikto z nás nie je vylúčený z Božieho povolania k svätosti, k vysokej miere opravdivého kresťanského života, a to znamená, že máme každý deň brať na seba svoj kríž. Všetci, a to najmä v dnešnom čase, keď zdá sa prevláda egoizmus a individualizmus, musíme prijať ako prvú a základnú úlohu rásť každý deň v stále väčšej láske k Bo-

hu a k bratom, aby sme premieňali svoj život, a tak menili aj celý náš svet. Na príhovor svätcov a mučeníkov prosme Pána, aby zapálil naše srdce: aby sme ho dokázali milovať tak, ako on miloval každého jedného z nás. (Zdroj: Katechéza Benedikta XVI.)

„Svätý Maximilián Kolbe, nauč nás milovať bratov i za cenu vlastnej obety. Amen.“ (Úryvok z *Modlitby KOČ*)

● Čo je pre mňa dôležité v postoji sv. Maximiliána?

Konať

● Organizovať modlitebné stretnutie vo farnosti v opretí sa o text modlitby KOČ k Panne Márii v spojení so svedectvami o význame KOČ a modlitby KOČ v našom živote.

Otec Jozef Heske

Rozhovor

Predstavujeme spoločenstvo v Jarovniciach

Odpovedá pani Agnesa, zodpovedná za spoločenstvo Kruciáty oslobodenia človeka v Jarovniciach.

● **Kto Ťa priviedol k živej viere a ako k tomu došlo?**

K viere ma priviedli moji rodičia, keď ma dali pokrstiť a vychovali ma vo viere. Keď som si založila svoju rodinu, tak som sa snažila viesť svojich štyroch synov k Pánu Bohu, kým boli so mnou. Keď sa osamostatnili, oženili, nemôžem ich už usmerňovať vo viere a v živote. Stále sa však za nich modlím.

● **Odkiaľ vieš o kruciáte, ako si v nej dlho a prečo si v nej?**

O kruciáte som sa dozvedela z časopisu *Cesta* a po prečítaní jedného článku som navštívila jedno stretnutie. Konalo sa v gréckokatolíckom kostole v Prešove na Sekčove a tam som chodila asi jeden rok.

● **Čo vidíš vo svojom miestnom spoločenstve Kruciáty oslobodenia človeka ako jeho plusy a mínusy a ako sa pozeráš na jeho možnosti do**

budúcnosti?

Oslovila som ženy v našej farnosti. Stretávame sa v našom kostole v Jarovniciach raz týždenne v pondelok po svätej omši. Kruciáta mi dala veľa v mojom živote, keď som prežívala ťažšie chvíle.

• Spomínaš si v súvislosti s ním na niečo, čo Ťa zaujalo, oslovilo?

Teraz sa stretávame osem žien. Vidíme, že sa to zlepšuje. Duchovný otec nám raz do mesiaca vystaví Oltárnu sviatosť, kde môžeme adorovať.

• Aké máte najbližšie plány vo Vašom spoločenstve?

V našom spoločenstve by sme chceli veľa dosiahnuť. Nemôžeme sa však zúčastňovať rôznych akcií, pretože nie sme motorizované, sme už staršie a autobusové spojenie nám veľmi nevyhovuje. Môžeme sa zatiaľ iba modliť. Modlíme sa, aby nás bolo viac a aby sa k nám pridali aj mladí.

jh

Svedectvo

**Žila som život v trápení,
ale moja Kráľovná mi pomohla
príhovorom a Boh ma uzdravili**

Začnem mojím prvým zázrakom. Bolo to v čase, keď som po smrti manžela pred desiatimi rokmi žila život v trápení, bola som na dne, s depresiou a epilepsiou.

Pred niekoľkými rokmi sa mi sníval sen od Boha s Máriou, vždy Pannou... Ja som ju nevidela, iba mi v sne ukázala horu Živčákovú, že mám prísť za ňou, že budem Bohom uzdravená. Bolo to pred viacerými rokmi a priznám sa, že som vôbec nevedela, čo bolo na Živčáku a kde to miesto vôbec je. Takže som aj na sen zabudla.

Tak sa stalo, že pred tromi rokmi som ochorela, dusila som sa, nemohla som dýchať. Keď prišla pohotovosť, skonštatovali, že som prekonala infarkt. Vyšetrenia preukázali vodu v pľúcach a srdce pracovalo len na jednu tretinu.

Bola nutná operácia srdca.

Previezli ma do Ústavu srdcovocievnych chorôb v Banskej Bystrici na operáciu s vylúčením transplantácie srdca. No po všetkých, EKG, EEG, SONE, RTG, vyšetrení ciev nič nenašli a skonštatovali, že srdce bije ako zvon, cievy mám ako bábätko a na srdci nebolo žiadne ochorenie, nie je to infarkt. Dnes hovorím, že vďaka Bohu za to, že v Žiline srdce neoperujú, lebo by som bola dávno rozrezaná!

Takže to bol jeden z prvých zázrakov vyprosených od Panny Márie – nielenže nosím jej meno, ale aj za mňa oroduje a vyprosila mi toto uzdravenie na slávu Pánovu!

Toto svedectvo hovorím len ľuďom blízky, pretože ja na Pannu Máriu nedám dopustiť, je to moja Kráľovná a veľa ľudí ma za to odsudzuje (!) a napáda. Ja Pannu Máriu prosím o odpustenie, že ju neprijímajú, lebo ju ešte veľa ľudí nepozná. Tak tento prvý zázrak, ktorí si doktori nevedia vysvetliť, odštartoval moje obrátenie, pretože od rodičov som dostala vieru, no ja som ju nežila. Keď som sa vydala, mala som sa dobre a Boha som do svojho života nepozvala. Tak som musela vyzrieť a dostať milosť od Pána a aj som musela byť nachystaná na jej prijatie, aby Boh mohol byť oslávený v mojom živote. No a nasledovali aj ďalšie zázraky a konajú sa aj dnes. Nech je Pánovo meno oslávené!

Majka Sluková, Žilina

Ukrajinu zasvätili Nepoškrvnenému Srdcu Panny Márie

V nedeľu 23. marca 2014 sa na Ukrajine vo všetkých rímsko-katolíckych chrámoch po svätej omši kňazi a veriaci spojili modlitbou zasvätenia Nepoškrvnenému Srdcu Panny Márie.

Zasvätiť Ukrajinu Nepoškrvnenému Srdcu Panny Márie sa biskupi Ukrajiny rozhodli počas 43. Biskupskej konferencie, ktorá sa uskutočnila v Charkove.

Zakončenie konferencie bolo 20. marca v Charkovskej Katedrále, počas ktorého biskupi zasvätili Ukrajinu Nepoškrvnenému Srdcu Panny Márie.

V nedeľu 23. marca sa k tomuto zasväteniu pripojili všetky farnosti Ukrajiny. Katolíci odovzdali Ukrajinu a všetkých, komu hrozí nebezpečenstvo vojny, pod ochranu Bohorodičky. Zasvätením Ukrajiny Jej Nepoškrvnenému Srdcu veriaci prosia o ochranu pred zlým, o pokoj a o milosť pre Ukrajincov a všetkých ľudí dobrej vôle.

O. Laurencjusz Jan Zezicki OSPPE,
Ružin-Ukrajina

V nedeľu 6. apríla 2014 sa vo všetkých kostoloch Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi uskutočnila obnova aktu zasvätenia sa Nepoškrvnenému Srdcu Panny Márie. Do tohto aktu sa zapojili aj ukrajinské gréckokatolícke komunity v rôznych častiach sveta.

„Pokračujúc v službe môjho veľkého predchodcu pri oltári Kyjeva a Halyče túžim v spoločenstve s celou Cirkvou na Ukrajine a na celom svete obnoviť akt zasvätenia ukrajinského ľudu na mocný príhovor presvätej Bohorodičky,“ povedal vyšší arcibiskup Sviatoslav Ševčuk,

hlava Ukrajinskej gréckokatolíckej cirkvi. Vo svojom pastierskom liste v tejto súvislosti napísal: „Nech sa táto modlitba k Presvätej Bohorodičke stane dôkazom našej túžby preniesť toto zasvätenie do nášho konkrétneho života. Budeme mu verní osobne i v komunitách, vyprosujúc

si na príhovor Bohorodičky od Pána, aby žehnal náš národ, tak dlho skúšaný utrpením.“

Klerikov i laikov ďalej povzbudil vytrvať vo viere a v modlitbe k Panne Márii týmito slovami: „Zostávajúc vždy pod jej ochranou, keď po odriekaniach a strádaniach Veľkého pôstu dospejeme k žiarivému Vzkrieseniu nášho Pána Ježiša Krista, aby sme boli svedkami a prota-
gonistami obnovy našej milovanej vlasti!“
jk

Stretnutie kruciáty v Lipanoch

Témou stretnutia kruciáty v Lipanoch v nedeľu 25. mája 2014 boli myšlienky pátra Eliasa Vellu o hriechu a charizmách. Na stretnutie zavítal aj otec Jozef Heske, aby spomínanú tému priblížil.

Uvodom sa zúčastnení pomodlili na konkrétne úmysly a potom sa venovali štúdiu predložených materiálov. Základnou myšlienkou, od ktorej sa odvíjalo ďalšie študovanie, bolo poznanie, že Boh mení hriech na dary a charizmy. Boh dokáže zlo premeniť na dobro a zlé veci na dobré, ktoré sú na prospech spoločenstvu. Príkladov takejto premeny je viacero: apoštoli sv. Peter a sv. Pavol, taktiež sv. Mária z Magdaly.

Je dôležité si uvedomiť podstatný a nepopierateľný fakt, že Ježiš aj nás túži zmeniť. Možno sa podobáme niektorej zo spomínaných biblických postáv, možno nás ovláda pýcha, ktorá nám bráni spoznať podstatu vodcovstva ako u sv. Petra. Azda sme plní hnevu, vzdoru a revolty, a tak potrebujeme viac pokory, aby sme sa stali správne horliví a menili veci k lepšiemu ako sv. Pavol. Možno milujeme nesprávnym spôsobom a naša sexualita sa stáva otroctvom a závislosťou. Vtedy sa podobáme sv. Márii z Magdaly: jej nečistota a hriechy proti sexualite sa menia na niečo krásne a neopísateľné – na dôverný vzťah plný lásky k Pánovi, na vzťah, ktorý prechádza do nádherného stretnutia s Bohom.

Zúčastnení veriaci sa zamýšľali aj nad ďalšími negatívnymi vlastnosťami, ktoré Boh dokáže prestávať na dary, ktoré sú požehnaním nielen pre daného človeka, ale aj pre jeho okolie. Napríklad závišť a žiarlivosť, ktoré sa menia na schopnosť rozlišovať a mať hlboký pohľad na ľudí, objavujúc v nich dary a talenty. A tvrdohlavosť mení Boh na vytrvalosť.

Nevyhnutnosťou z našej strany je uznať, že Boh nás miluje stále, aj vtedy, keď sme klesli pod ťarchou hriechu. Tu je veľký problém, pretože človek sa často díva na Boha len ľudskými očami a prehliada jeho milosrdnú lásku, ktorá miluje vždy a bez kladení akýchkoľvek podmienok.

Čo teda chce od nás Boh? Aby sme mu darovali svoj hriech a on ho potom zmení na dobro. Nepochopiteľné, neprijateľné? Ak Bohu neodovzdáme svoje hriechy, on nemôže naštartovať ich radikálnu premenu na dobro, na dar a charizmu, ktoré by prinášali duchovný úžitok. Tento moment je zásadný, fundamentálny. Aj nad týmto momentom sa pozastavili zúčastnení, aby ho bližšie rozobrali v rámci delenia. Neobišli ani dve kritéria lásky – milovať bližšieho ako seba samého a milovať tak ako Ježiš, bez podmienky, lebo v tom je novosť jeho lásky voči nám – a nezastupiteľné miesto odpustenia v živote človeka, o ktorých hovorí často vo svojich príhovoroch aj páter Vella. Lebo k uzdraveniu vedie láska a odpustenie, o čom svedčia viaceré miesta v Biblii. Pri tejto príležitosti sa spomenuli aj pravidlá odpúšťania – milovať, robiť dobro, žehnať a modliť sa. V centre pozornosti sa ocitol aj test budovateľa spoločenstva.

Nech Pán pomáha všetkým členom a kandidátom kruciaty, aby tieto pravidlá, ako aj vedomie, že Boh naozaj môže zmeniť hriech na dar a charizmu, vnímali ako veľmi dôležité pri svoj živote vo viere.

Pavol Kall

Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho

14. augusta 2014 si KOČ pripomína jeden zo svojich patronálnych sviatkov. Maximilián Kolbe ako chlapec nevedel pochopiť, čo on, syn jednoduchého tkáča, môže robiť v budúcnosti, aké sú jeho perspektívy. Preto, ako sám píše: „Prosil som Matku Božiu, aby mi povedala, čo so mnou bude...“ Počas teologických štúdií v Ríme, nadobúda presvedčenie, že iba s pomocou Nepoškvrnenej je možné uchrániť ľudí od zatratenia. S týmto cieľom zakladá v roku 1927 Rytierstvo Nepoškvrnenej v Poľsku. Keď vidí požehnané ovocie, chce, aby takéto mariánske strediská vznikli po celom svete.

V septembri 1939 sa začína II. svetová vojna. Po obsadení Poľska Nemcami si okupanti zapisujú niepokalanovský kláštor na zoznam osobitne nebezpečných miest. O Maximilián je spolu s 30 bratmi 19. septembra 1939 zatknutý a do 8. decembra toho istého roku ho väznia v rozličných koncentračných táborech. Domov sa vracia v deň sviatku Nepoškvrneného Počatia Panny Márie, no 17. februára 1941 je znovu zatknutý. Najprv sa nachádza vo väzení vo Varšave a koncom mája 1941 ho prevezú do koncentračného tábora v Osvienčime. V koncentračnom tábore nie je dlho – do augusta 1941. Ako pomstu za útek väzňa Nemci vyberajú rukojemníkov, ktorí majú zomrieť hladom. Medzi odsúdenými je i otec rodiny Franciszek Gajowniczek, ktorý nevydrží tento psychický tlak a prosí o zľutovanie, aby sa ešte mohol vrátiť k svojej rodine. Vtedy sa stáva čosi, čo je pre všetkých nepochopiteľné. Zo skupiny šťastlivcov, ktorá si môže ešte trochu požiť, vystupuje o. Maximilián a žiada, aby mohol ísť na smrť namiesto toho človeka. Na otázku: „Kto si?“ hrdo odpovedá: „Som katolícky kňaz.“ Ide na smrť hladom za otca rodiny. Zomrel v predvečer sviatku Nanebovzatia Panny Márie.

Podľa o. Adama Barana OFM Conv.

Oznamy

Kalendárium kruciáty 2014

2. – 13. 7. 2014 – Oázový kurz pre animátorov diakonie modlitby (KODA-DM) v Litmanovej

4. – 6. 7. 2014 – Pešia púť do Levoče

18. – 27. 8. 2014 – Púť do Medžugoria

14. 8. 2014 – Liturgická spomienka na sv. Maximiliána Kolbeho, patron. sv. KOČ

30. 8. 2014 – Národná púť KOČ a HSŽ k hrobu zakladateľa do Krościenka

Október 2014 – Celoslovenské sympóziium KOČ

22. 10. 2014 – Liturgická spomienka na sv. Jána Pavla II., patron. sviatok KOČ

November 2014 – Pracovné stretnutie celoslovenského KV KOČ

8. 12. 2014 – Liturg. sláv. Nepoškvrneného počatia P. Márie, patron. sv. KOČ

Národná púť k hrobu o. Franciszka Blachnického do Krościenka

Srdečne Vás pozývame už na šiestu púť KOČ a HSŽ k hrobu ich zakladateľa, ktorá sa uskutoční **v sobotu 30. augusta 2014** Začiatok púte je o 10.00 hod. Katechéza bude na tému *Radosť evanjelia*. Súčasťou programu je aj spoznávanie Centra HSŽ, krížová cesta za oslobodenie slovenského národa, svedectvá a svätá omša. Doprava a obed si pútnici zabezpečujú sami.

	Júl				August				
Po	7	14	21	28	4	11	18	25	
Ut	1	8	15	22	29	5	12	19	26
St	2	9	16	23	30	6	13	20	27
Št	3	10	17	24	31	7	14	21	28
Pi	4	11	18	25	1	8	15	22	29
So	5	12	19	26	2	9	16	23	30
Ne	6	13	20	27	3	10	17	24	31

Oznamy KOČ

Zmenu registračných údajov, ktoré ste uviedli v Prihláške do KOČ, oznámte na adresu registracia@kruciata.sk alebo na adresu Kruciáta oslobodenia človeka, Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča.

Modlitebnú príručku pre potreby modlitebnej reťaze (A6, 26 str., 0,50 eura) si môžete objednať na kruciata@kruciata.sk alebo poštou na adrese v Levoči (po 5 – 10 ks).

Vydávanie nášho dvojmesačníka ECHO, ktorý je určený ľuďom bez prístupu na internet, závisí možno aj od Vášho dobrého srdca. Prosíme Vás o jeho finančnú podporu. Číslo účtu: 75 12 63 50 01/5600. Správa pre prijímateľa: ECHO. Vopred Pán Boh zaplať!

Pravidelné stretnutia KOČ

Bardejov – V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej svätej omši o 16.30 hod.

Jarovnice – V kostole každý pondelok po večernej svätej omši.

Lipany – V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

Lendak – V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej svätej omši.

Levoča – Pozor, zmena!!! V Útulku sv. Františka každý štvrtok o 17.00 hod., nasleduje adorácia o 20.00 hod.

Rožňava – Pozor, zmena!!! V priestoroch Diecéznej charity, Nám. baníkov 27 (v centre mesta) každý pondelok o 16.30 hod.

Prešov – V kláštore Sancta Maria v Prešove na Konštatínovej 2 každý druhý štvrtok v mesiaci o 17.15 hod.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka.

Toto číslo vyšlo vďaka finančnej podpore pani Ivety G.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.,
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka –
Stanica č. 1, Košická 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk